

Uoči Europskog susreta mladih u Poznańu, Poljska (prosinac 2009.), i Azijskog susreta mladih u Manili, na Filipinima (veljača 2010.), zahvalni smo što su nas pozvali kineski kršćani. Nekoliko braće provelo je tri tjedna među njima i duboko smo dirnuti tolikim znakovima gostoprimstva. Nakon vrlo raznolikih susreta, čini se još nužnijim shvatiti iznutra situaciju njihove Crkve i njihove ogromne zemlje u kojoj živi 56 etničkih skupina.

Na ulazu u katoličku katedralu u Pekingu, kršćani se tijekom dana izmjenjuju dočekujući one koji dolaze. Jedna nam je starija žena rekla: «Nakon tolikih godina u kojima nikako nije bilo moguće izraziti vjeru, kasnih 1970-ih ugledali smo kako se vrata crkava otvaraju. Danas nas sve više nekršćana dolazi vidjeti. Ne možemo ih sve primiti tako dobro kao što bismo voljeli.»

Jedan je mladić objasnio: «Kineska je duša oduvijek vjerovala u raj, u onostrano. Protekla desetljeća nisu izbrisala dragocjene tradicionalne vrijednosti, osobito traganje za skladom i poštovanje prema starijima. Posljednjih se godina materijalno stanje, na sreću, popravilo, no istodobno mnogi osjećaju duhovnu prazninu i traže smisao u životu. Sve se više mladih okreće religiji, osobito u velikim gradovima.»

Crkva je u Kini još uvijek mala i često živi s malo sredstava. Pa ipak, kakva dinamična vjera postoji među kršćanima! Divimo se njihovoj ustrajnosti i vjernosti. Jasno nam je da je Bog na djelu. Upoznali smo vjernike koji, u svojoj skromnoj situaciji, igraju aktivnu ulogu u izgradnji budućnosti svoje zemlje. U provinciji Sečuan, na primjer, nakon velikog potresa 2008., neki su išli ponuditi pomoć žrtvama; još su uvijek ondje i stanovništvo ih jako cijeni.

Više nam je ljudi pričalo o patnji koju su njihovi roditelji i djedovi pretrpjeli zbog vjere. Svi koje smo upoznali zahvalni su na saznanju da vjernici na drugim mjestima suosjećaju s njima. Kada smo u jednoj velikoj protestantskoj crkvi rekli da u Taizéu mladi sa svih kontinenata svakoga petka mole za kineske kršćane, svi su spontano zapljeskali.

Rane od podjela unutar Crkava koje je nanijela nedavna povijest vrlo su bolne. Uvjereni kako je došlo vrijeme da ih se prevlada, ima kršćana koji sada tragaju za pomirenjem. Važno je da ono započne u srcima vjernika. Zajedničko okretanje prema Bogu u zajedničkoj molitvi moglo bi biti način pokazivanja kako je jedinstvo moguće.

U Kini sve više kršćana postaje osjetljivo na točke slaganja između Evanđelja i nasljeđa drevne mudrosti. Širom čitave Azije ima onih koji tragaju kako živjeti Evanđelje u dijalogu s kulturama i različitim religijama, obraćajući osobitu pozornost siromašnima. Mogu li se kršćani na drugim kontinentima u većoj mjeri nadahnuti ovim pristupom?

Kao znak prijateljstva i zahvalnosti kršćanima Kine, 2009. godine naša je Zajednica iz Taizéa tiskala milijun Biblija i razdijelila ih u sve dijelove ove zemlje.

Pismo iz Taizéa

n° 266 Posebno izdanje ^{HR}

PISMO 2010.

Pismo iz Kine

U SVAKOM ČOVJEKU ČEŽNJA

Iako kulturološke razlike mogu stvoriti barijere među kontinentima, svi ljudi čine jednu obitelj¹: naš je posjet Kini u nama ojačao to uvjerenje.

Bez obzira na našu kulturu, dob ili povijest, dijelimo čežnju, žeđ za životom u punini.

Biblija se često vraća toj žeđi. Vidi je kao znak koji je Bog urezao u nas kako bi nas privlačio sebi.² Hoćemo li dopustiti toj žeđi da djeluje u nama, ne želeći je prebrzo zadovoljiti?³ Ona može postati goruća ljubav za Onoga koji uvijek nadilazi ono što možemo doseći.⁴

Što više tragamo za Bogom, bliže smo ovome zapanjujućem otkriću: Bog prvi traga za nama. U knjizi proroka Hošee, Bog govori o svome narodu kao čovjek o svojoj ljubljenoj: «Stoga ću je, evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovoriti srcu.» Zatim dodaje: «Zaručit ću te sebi dovijeka... u nježnosti i u ljubavi.»⁵

¹ Mi smo jedna ljudska obitelj koja nastanjuje isti planet: zato je hitno preuzeti zajedničku odgovornost za stvorenje i okoliš.

² «O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeđa duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna.» (Psalam 63,1). «Dušom svojom žudim tebe noću i duhom svojim u sebi te tražim.» (Izaija 26,9).

³ Možemo biti u kušnji da zadovoljimo svoje želje na površan način. Nije li konzumerizam način izbjegavanja rješavanja nekih pitanja koja se bojimo do kraja razmotriti?

⁴ U četvrtom je stoljeću sv. Grgur Nazijanski pjevao o otajstvu Boga: «O ti, Onaj iznad svega, kako te možemo nazvati drugim imenom? Koji te himan može opjevati? Nema riječi koje te mogu izraziti... Sveopća čežnja, vapaj sviju, stremljenje prema tebi.» Istovremeno je sv. Augustin napisao: «Bog povećava želju. Tom željom on produbljuje dušu. Produbljujući je, daje joj da čežne.»

⁵ Hošea 2,16.21.

U Isusu, ova Božja želja za ljudima postaje stvarnost od krvi i mesa.⁶ Krist je želio ostati zauvijek blizu nas i za to je platio cijenu: svojom smrću na križu, ponizio se do najnižeg mjesta, toliko da je nedužan postao progonjen. Sada, uskrsnuvši od mrtvih, nama prenosi Duha Svetoga, nevidljivu prisutnost koja nas vodi prema punini Boga.

RAZVRSTAVATI SVOJE ŽELJE

Ljudsko je srce preplavljeno mnoštvom želja i stremljenja: želimo toliko različitih stvari, ponekad čak i proturječnih. No, također znamo da ne možemo učiniti ili imati sve. Ne vodeći nas u prepuštanje tuzi, ova nas svijest može osloboditi i pomoći nam živjeti manje opterećeno.⁷

Da, važno je razvrstavati svoje želje. Nisu sve loše, ali nisu sve ni dobre. Moramo strpljivo učiti kojima dati prednost i koje ostaviti postrani.

Odlučiti koja stremljenja dolaze prva, obratiti pozornost na ono što je u našim dubinama, već je način slušanja Boga. Bog nam govori i kroz naše želje. Na nama je razaznati njegov glas među tolikim unutar-njim glasovima.⁸

PROBUDITI U SEBI ŽELJU ZA BOGOM

Dopustimo najdubljoj od svih čežnji da se probudi u nama: želji za Bogom!

Istina je da nije lako održati živim duh udivljenja i klanjanja, budući da naša društva toliko vrednuju trenutačnu efikasnost. Pa ipak, tijekom dugih tišina u kojim se čini kako se ništa ne događa, Duh Sveti je na djelu u nama, a da mi ne znamo kako.

Znati kako čekati... Biti prisutan, jednostavno, bez drugih motiva. Kleknuti, razaznati Božju prisutnost. Otvoriti svoje ruke u gesti dobrodošlice. Utišavanje je već izraz otvorenosti prema Bogu.

Geste klanjanja i meditacija stoljećima su bile dio azijskih kultura. Bi li kršćani, izloženi sekularizaciji, u njima mogli pronaći ohrabrenje za obnavljanje

svojih molitava? U bogoslužjima i okupljanjima, sabranost se može uskladiti sa zajedničkom i slavljeničkom dimenzijom.

DIJELITI ONO ŠTO IMAMO

Prepuštanje žeđi za Bogom ne odvaja nas od briga svijeta oko nas. Naprotiv, ta nas žeđ potiče da učinimo sve što možemo kako bi drugi mogli uživati u blagodatima stvorenja i nalaziti radost u životu.⁹

Razvrstavanje naših želja, prihvaćanje da nemamo sve, potiče nas da ne grabimo bogatstva za sebe.¹⁰ Već je u četvrtom stoljeću sv. Ambrozije rekao: «Nije tvoje vlasništvo ono što daješ siromašnima; samo im vraćaš ono što je njihovo.»

Spoznaja da ne možemo imati sve čuva nas od izolacije. Materijalno obilje često je popraćeno zatvaranjem u sebe, gubitkom prave komunikacije. Ne treba puno kako bi se stvari promijenile.¹¹

Mnoge su nam inicijative dijeljenja s drugima dostupne: razvijati mreže potpore, promicati ekonomiju solidarnosti, primati useljenike, putovati kako bismo razumjeli druge kulture i ljudske prilike iznutra, poticati bratimljenje među gradovima, selima ili župama, pomagati onima kojima je potrebno, dobro upotrebljavati nove tehnologije kako bi se stvorile veze uzajamne podrške...

Budimo pozorni i ne dopustimo sebi da nas obuzme pesimistično viđenje budućnosti zbog fokusiranja na loše vijesti. Rat nije neizbježan.¹² Poštovanje prema drugima je neprocjenjiv blagoslov za pripremu mira. Granice najbogatijih zemalja

⁶ Jednoga je dana Isus zamolio ženu pored zdenca: «Daj mi piti!» (Ivan 4,7). Nastavak priče pokazuje kako je on, zapravo, žeđao za prenošenjem dara Božjeg. Na križu je ponovo rekao: «Žedan sam.» (Ivan 19,28). U tom kontekstu, nije li ta žeđ krajnji izraz Isusove želje da da život i tako prenese dar Božji?

⁷ Nije li nužno naučiti nositi se s nepotpunim i nepredvidljivim karakterom naših života? Najbogatija društva često nastoje prikriti ovu stvarnost. Najveća briga tada postaje skrivati svoju ranjivost, zaboravljajući da su unutarnja previranja, patnja i smrt također dio života.

⁸ «Blagoslivljam Gospodina koji me svjetuje te me i noću srce opominje.» (Psalam 16,7).

⁹ Vjera se ne tiče samo religijskog područja. Ništa što utječe na kvalitetu života ne može nas ostaviti ravnodušnima. Znanstveno istraživanje, umjetničko izražavanje, politički, sindikalni ili društveni angažmani mogu biti način služenja Bogu. Učenje ili poučavanje, bavljenje poslom s ljudima, posvećivanje svojoj obitelji, širenje naših prijateljstava, sve to može pripremiti dolazak Kraljevstva Božjega.

¹⁰ Promjena globalnog ekonomskog i financijskog sustava ne može nastati bez promjene u čovjekovu srcu: kako se mogu položiti temelji pravednijeg sustava dok god neki nastavljaju nagomilavati bogatstvo na račun drugih?

¹¹ Kada naša zajednica priprema susrete mladih u velikim gradovima na različitim kontinentima kao postaje «Hodočašća povjerenja na Zemlji», pozivamo tisuće obitelji da u svojim domovima prime jednog ili više mladih ljudi koje ne poznaju i čiji je jezik možda čak uopće ne govore. Tada vidimo kako je malo potrebno da bi se otkrila dobrota koja postoji u ljudskom srcu.

¹² Usprkos sumnjama, pa čak i promašajima, rano je 21. stoljeće obilježeno rastom međunarodne svijesti i traganjem za jačanjem međunarodnih odnosa: mobilizacijom javnog mišljenja, pokušajima da se pronađu zajednički odgovori na izazove današnjice (klima, okoliš, zdravlje, ekonomija)... Povećana zavisnost među narodima može povećati strahove, budući obrambene reakcije kako bi se očuvao nečiji identitet. No, ne bi li ona mogla također postati jamstvo mira?

moraju postati otvorenije. Veća pravda na svijetu je moguća.¹³

Sve vrvi od analiza i poziva na poticanje pravde i mira. Ono što nedostaje jest motivacija za ustrajnost koja nadilazi dobre namjere.

Evangelje nas poziva na jednostavnost. Izbor jednostavnosti otvara naša srca za dijeljenje s drugima i radost koja dolazi od Boga.

PRODUBLJIVATI POVJERENJE U BOGA

Dok se čini kako vjera u mnogim društvima nestaje, ponovo se rađa duhovna čežnja. Na nama je da otkrijemo prave, jednostavne riječi, kako bismo vjeru koja nam daje život učinili dostupnom drugima.

Mnogi ljudi ne mogu vjerovati da Bog ljubi njih osobno. Za neke, previše kušnji čini nemogućim povjerenje u Boga.¹⁴ Kako onda jasnije izraziti da Bog ozbiljno shvaća sumnju i revolt protiv apsurdnog?¹⁵ Isus je sam dijelio bol s onima koji su patili, zavapivši na križu: «Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?»¹⁶

Mnoga djeca rastu, a da im nitko nikada nije rekao kako ih Bog ljubi. Koji će mladi kročiti uz jednoga ili više njih putem vjere?

Ima onih koji odrastajući gube svoju povezanost s kršćanskom zajednicom. To često nije svjesna odluka, nego splet okolnosti

¹³ Još uvijek ima devet milijuna djece mlađe od pet godina koja umiru svake godine, a 29% djece koja preživljavaju u nerazvijenim zemljama žrtve su pothranjenosti. To je posve neprihvatljivo. Istovremeno, treba naglasiti kako je, zahvaljujući Konvenciji o pravima djeteta, jednoglasno prihvaćenoj od Glavne skupštine Ujedinjenih naroda 1989. godine, promijenjen odnos prema djeci: zajedničkim međunarodnim nastojanjima, smrtnost i pothranjenost u posljednjih su se dvadeset godina umanjile za gotovo 30 %.

¹⁴ Ovo ne vrijedi za sve one koji prolaze velike kušnje. Mislim na jednog mladića kojeg ponekad susrećem u Taizéu. On boluje od neizlječive bolesti koja se pogoršava. Užasno pati. Ima sve manje prilika za ispunjen život. Pa ipak, pogled u njegovim očima i čitav njegov stav i dalje su iznenađujuće otvoreni. Jednoga dana mi je rekao: «Sada znam što znači povjerenje. Prije mi nije trebalo, ali sada mi treba.» I dodao je u jednom pismu koje mi je napisao: «Ne smijem dopustiti svojoj bolesti da zaokupi svu moju pozornost». Tada sam sebi rekao: kad bi ovaj mladić mogao znati koliko me njegove riječi nose i koliko njegov stav pomaže drugima. U njemu je svojevrsan odsjaj, vrlo skroman, ali stvaran, otajstva Uskrsnuća.

¹⁵ Među knjigama koje čine Bibliju, pa čak i među svetim tekstovima drugih religija, možda nema ni jedne koja izražava protest nedužnog čovjeka koji pati tako žestoko kao Knjiga o Jobu. Job osuđuje apsurdnost života u patnji i žali se na svijet u kojem bi bilo bolje ne biti rođen. No, čak i u žestini svog protesta, on se obraća Bogu. Ne dobiva odgovore na sva svoja pitanja, no pronalazi mir u susretu s Bogom.

¹⁶ Marko 15,34.

我的心 灵魂 渴望 上主

MOJA DUŠA ŽEĐA ZA BOGOM (PSALAM 63)

koji vjeru spušta na dno ljestvice prioriteta. Kako prijatelji jedni drugima mogu pomoći obnoviti vezu s lokalnom zajednicom vjernika?

Ponekad se produbljuje jaz između znanja u području vjere i onoga ostvarenog u drugim područjima. Vjera koja ostaje na razini izričaja naučenih u djetinjstvu naići će na teškoće u suočavanju s pitanjima odrasle dobi. Možemo pronaći sreću u produbljivanju našeg razumijevanja otajstva vjere u svakoj životnoj dobi.¹⁷

OBNAVLJATI NAŠU HRABROST

Bog nas poziva da preobrazimo svijet, s velikom ambicijom, ali i dubokom poniznošću.

Stariji mogu ohrabriti mlađe. Mlade generacije nisu manje sposobne od svojih prethodnika.

Ova preobrazba mora početi s nama: dopustimo uskrsnom Kristu da promijeni naša srca i Duhu Svetome da nas vodi u prostranstva kako bismo hrabro zakoračili u budućnost.

Radujmo se žeđi koju nam je Bog dao! Ona daje polet čitavom našem životu. «Tko je žedan, neka dođe; tko želi, neka badava uzme vode života.»¹⁸

fr. Alois

¹⁷ Način postoji: biblijske grupe, kratka biblijska čitanja za svaki dan, duhovna obnova u tišini, pouka u župama, studiji organizirani u suradnji s teološkim fakultetima ili drugim crkvenim institucijama, tečajevi na internetu...

¹⁸ Otkrivenje 22,17.

ŠTO ČINIŠ SA SVOJOM SLOBODOM?

U Europi, ali i u drugim dijelovima svijeta, ovo se pitanje sve više nameće.

Prije dvadeset godina, baš prije velikih promjena u Europi, uspjeli smo prevladati mnoge prepreke i pripremiti dva susreta mladih u srednjoj Europi:

– susret Istoka i Zapada u Pečuhu u Mađarskoj. Kad su se mladi okupili, otvorila se željezna zavjesa između Mađarske i Austrije.

– Europski susret u Wrocławu, u Poljskoj. Tijekom priprema za taj susret pao je Berlinski zid, što je dopustilo da se 50 tisuća mladih s čitavog kontinenta po prvi put slobodno sastane.

U Wrocławu je brat Roger rekao sudionicima: «Tijekom ove godine više je naroda vidjelo pad željeznih zavjesa i istovremeno su srušeni zidovi straha i poniženja. Mnogi su posljednjih tjedana danonoćno molili za slobodu naroda.»

Dvadeset godina kasnije, 2009. godine, tri su susreta okupila mlade: u svibnju u Vilniusu (Litva), u listopadu u Pečuhu (Mađarska) te krajem prosinca Europski susret u Poznańu.

Ovom bismo se prilikom željeli zapitati: razmišljamo li dovoljno danas, u Europi kao i na svim kontinentima, o značenju koje dajemo svojoj slobodi? Svaki bi se mladi čovjek mogao upitati: Što činim sa svojom slobodom?

NAHRANIMO SE RIJEČJU BOŽJOM I ZAJEDNIČKOM MOLITVOM

U Kini smo upoznali skupine kršćana vrlo svjesnih blaga Biblije.¹ Neki bi je željeli više čitati, no to nije uvijek lako. S njima smo prizvali u misli ova dva pristupa:

– U srcu Biblije je Božja ljubav. Između Boga i čovječanstva sve počinje sa svježinom prve ljubavi; zatim dolaze prepreke, pa i nevjernost. No, Bog se ne umara ljubeći; uvijek nastavlja tragati za svojim narodom. Biblija je priča o Božjoj vjernosti.

– Bog nam se daje po Kristu: on je Riječ Božja. Kada čitamo Bibliju, sastajemo se s njim, čujemo njegov glas, stvaramo osobni odnos s njim.²

Čitajući ponekad zapamtimo i samo jednu riječ. Važno je provesti je u praksi. Tako je možemo sve bolje razumijevati.

U Kini smo molili i s kršćanima koji su navikli pjevati pjesme iz Taizéa na svom jeziku. Neki su nas pitali kako je najbolje pripremati zajedničku molitvu. Podijelili smo neke praktične pojedinosti s njima, nadahnuti dugim iskustvom naše zajednice. One se, naravno, moraju uskladiti s osobitostima svake lokalne Crkve:

- Učiniti mjesto molitve ugodnim na jednostavan način, tako da nas potiče na slavljenje Boga.

- Skladan tijek molitve: pjesme, psalam, čitanje, pjesma, tišina (8 do 10 minuta), zazivi, Oče naš, završna molitva, pjesme.

- Tijekom zajedničke molitve, pročitati kratki biblijski tekst koji je lako razumljiv, čuvajući teže tekstove za pouku izvan zajedničke molitve.

- Pjevati jednu rečenicu iz Pisma ili tradicije više puta iznova, kako bi se ukorijenila u nama. Pjevana se rečenica lako uči napamet i može nas pratiti danju, a ponekad i noću.

- Istaknuti jednostavne simbole: u petak navečer, na primjer, stavite ikonu križa na tlo. Svi mogu prići i položiti svoje čelo na križ, izražavajući time da Kristu povjeravaju svoje teškoće i patnje svijeta. U subotu navečer, pročitati tekst iz Evanđelja o uskrsnuću dok djeca pale malu svijeću kakvu su svi dobili, prenoseći svima svjetlost Uskrsa.

¹ Širom svijeta ima puno primjera koji pokazuju kako je Biblija voljena, kako je prodirala u dubine ljudskog bića i koliko daleko može voditi ta ljubav. U Latviji je 1940. godine jednoga dana svećenik po imenu Viktor uhićen jer je imao Bibliju. Agenti režima bacili su Bibliju na tlo i naredili svećeniku da gazi po njoj. On je kleknuo i poljubio knjigu. Nakon toga je osuđen na deset godina prisilnog rada u Sibiru.

² Govoreći o Svetom Pismu, jedan je biskup s Filipina rekao: «Bog govori, ali i sluša, osobito udovice, siročad, progornjene, siromašne koji nemaju pravo glasa. Zato, kako bismo razumjeli Riječ Božju, moramo naučiti slušati onako kako Bog sluša.»

Neki koraci Hodočašća povjerenja na Zemlji u 2010.

Brat Alois će s drugom braćom ići u...

... Portugal: susret u Portu, od 13. do 16. veljače

... Bosnu i Hercegovinu: Sarajevo, od 3. do 5. rujna

... Norvešku: Oslo i Trondheim, od 17. do 19. rujna

Međunarodni susreti mladih

Peti Azijski susret održat će se na Filipinima, u Manili, od 3. do 7. veljače 2010.

Na susretu u Poznańu bit će objavljeno mjesto...

... drugog međunarodnog susreta u Latinskoj Americi, od 8. do 12. prosinca 2010.

... 33. Europskog susreta mladih, od 28. prosinca 2010. do 1. siječnja 2011.

Poruke primljene uoči susreta u Poznańu: vidi <http://www.taize.fr/hr>